

20.11.2014

20.11.2014
1548

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadın cinayetlerinin ve kadına karşı şiddetin sonlandırılması konusunda Anayasanın 98., İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Saygılarımızla,

B. Toprak

Prof. Dr. Binnaz TOPRAK
İstanbul Milletvekili

Ergin Özkaya
Udanya m.v

~~Abdullah Keshin~~
~~Denizli m.v~~

Ayhan Atın
Mersin m.v

~~Ulu Serindap~~
Cartanbey M. P. Kuvveti

Mehmet Hilal Kaplan
Kocaeli Mv.

~~Emel~~
Musa Gökçe
İzmir m.v

Özge Özlü
İzmir m.v

Haydar Ak
Kocaeli m.v

1. BİNNAZ TOPRAK - İSTANBUL
2. ALİ SERİNDAG - GAZİANTEP
3. VAHAP SEÇER - MERSİN
4. ENGİN ÖZKOÇ - SAKARYA
5. MEHMET HİLAL KAPLAN - KOCAELİ
6. ADNAN KESKİN - DENİZLİ
7. MUSA ÇAM - İZMİR
8. AYTUĞ ATICI - MERSİN
9. ÖZGÜR ÖZEL - MANİSA
10. NURETTİN DEMİR - MUĞLA
11. HAYDAR AKAR - KOCAELİ
12. ATILLA KART - KONYA
13. SENA KALELİ - BURSA
14. SEDEF KÜÇÜK - İSTANBUL
15. GÜRKUT ACAR - ANTALYA
16. ALİ HAYDAR ÖNER - ISPARTA
17. MAHMUT TANAL - İSTANBUL
18. CELAL DİNÇER - İSTANBUL
19. ÖMER SÜHA ALDAN - MUĞLA
20. AHMET TOPTAŞ - AFYONKARAHİSAR
21. ALİ ÖZGÜNDÜZ - İSTANBUL
22. RIZA MAHMUT TÜRMEK - İZMİR
23. OSMAN TANAY KORUTÜRK - İSTANBUL
24. MÜSLİM SARI - İSTANBUL

GEREKÇE

Kadın cinayetleri ve kadına karşı şiddet son yıllarda Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri haline gelmiştir. Bu sorunla mücadele etmek için çeşitli kanun ve yönetmelikler yürürlüğe girmiş olsa da geldiğimiz nokta bu sorunun bütün şiddetiyle devam ettiğini göstermektedir. Bunun en temel nedeni bu sorunun sadece kanunlarla çözülebileceğine inanan kadını özne olarak değil ailenin bir üyesi olarak kabul eden erkek egemen zihniyettir.

Bu erkek egemen zihniyetin sonucu olarak 2014 yılının ilk on ayında 255 kadın öldürüldü. geçtiğimiz Ekim ayında öldürülen kadın sayısı 29'tur. Yine bu yılın ilk yedi ayında 7 bin kadın şiddet gördüğü için devlete sığındı. Nitekim Türkiye'de bu durum bir anda ortaya çıkmış değildir.

Son 7 yılda kadın cinayetlerinde %1400 artış olduğu, ALO 183 hattına Ocak 2011 ile Haziran 2014 arasında 94 bin 86 çağrı yapıldığı, İstanbul gibi Türkiye nüfusunun beşte birini barındıran bir şehirde boşanma oranlarının %85'inin şiddet gerekçesiyle olduğu, kadın örgütleri ve konunun uzmanları tarafından uzun zamandır dile getirilmektedir. Bu veriler sadece kayıt altına alınabilenler bunun yanı sıra toplumsal baskılar nedeniyle uğradığı şiddeti dile getiremeyen kadınlar ve intihar etmeye zorlanan kadınları da bu listeye eklediğimizde sorunun boyutları daha da dehşet verici hale gelmektedir.

2011 yılında imzalanan İstanbul Sözleşmesi ve 2012 yılında yürürlüğe giren Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddeti Önlenmesi kanunu kadının korunmasına dair önemli kazanımlar getirmiş olsa da uygulamalardaki eksiklikler bu kazanımları gölgede bırakmıştır. Kolluk kuvvetlerinin eşleri barıştırmaya çalışması, mahkemelerin erkeğin lehine bir takım sebeplerle ceza indirimine gitmesi, soruşturmanın eksik yürütülmesi, sığınma evi açmayan belediyelerin takip edilmemesi, kadın koruma talep etmesine rağmen koruma verilmemesi... vb eksikliklere sıkça rastlanmaktadır. Yürütme ve yasama erkinde görev alanların nasıl bu sorunu ele aldığı uygulayıcıların da görevlerini nasıl ifa ettikleri 'kadına' nasıl baktıklarıyla alakalıdır. Kadın isminin yalnız olduğu bir bakanlığa, komisyona ve kanuna tahammül edemeyen yürütme ve yasama ile kadına yönelik şiddet vakasında barıştırmaya öncelik veren zihniyet aynı toplumsallığın parçalarıdır.

Kadın cinayetlerini ve kadına yönelik şiddetin sonlandırılması için kadının ikinci konuma iten toplumsal dayanakların sorgulanacağı, sonuçları doğrultusunda yapısal dönüşümler için politikaların üretileceği ve bunu bütün kadın örgütlerinin katılımıyla gerçekleştirileceği bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ederiz.